

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 10 Septembrie 2021 14:20 -

Prenumele Șeicului Bedreddin Mahmud poate proveni de la numele profetului Mahomed ori din numele tribal kurd Mahmudi, nume tribal care ar fi de asemenea extras din numele profetului (teoretic). Bun, dar numele (ori supra-numele). Aici pare a ne lămuri o traducere din persană. Aceasta aparține dlui Haralambie Grămescu. Nota de subsol nr. 106 de la pagina 199 indică că numele Badreddin semnifică <luna plină a credinței> (O mie și una de nopți/Alf Layla wa Layla, Volumul 1 Nopțile 1-24, Ed. Erc Press). E îndoielnic că povestea asociată ar istorisi despre Șeic, evident, nu pare a fi nicio legătură.

Dacă ar fi un supranume, ar trebui interpretat ca o formă de respect pentru un maestru teolog. Deci, condamnarea sa a fost motivată politic (**urfi**), în condițiile în care emirii dizidenți susțineau un nou pretendent, iar vocea Șeicului era ascultată.

De ce a preferat să moară Șeicul ? Paradoxal, răspunsul îl aflăm în Noul Testament: <Ci, în vorbirea voastră, Da-ul vostru să însemne DA și Nu-ul vostru să însemne NU, căci ce este în plus față de acestea vine de la cel rău> *Matei 5:37*). Să existe în Coran un paragraf cu o exprimare apropiată ? Știm că Profetul Mahomed s-a inspirat din învățăturile vechi și noi testamentare, dar în ce măsură ar fi inclus un astfel de pasaj ?

Și totuși, limba turcă (limbile turcice în general), indică clar când o informație este dobândită [aflată], astfel încât caracterul de adevăr al acesteia este pus din start sub semnul întrebării.

Probabil de la Doamna Maria Voichița, boierii moldoveni au prins obișnuința de a se duce la Istanbul să-și ridice caftanele în cap și să se plângă de toate cele. Doamna le-ar fi spus [posibil, căci nu știm]: <Duceți-vă la Înalta Poartă, căci acolo veți găsi dreptate>.

Iată de ce și Ianache Văcărescu, nepot al celui decapitat primul în lotul Brâncovenilor, este

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 10 Septembrie 2021 14:20 -

elogios la adresa unor sultani. Osman al III-lea (1754-1757) era recunoscut pentru spiritul său de dreptate și mila pentru săraci.

La pagina 10 în Istoria Othomanicească e redat un dialog în care scrie: <Dar când va necinsti pe Împăratu, ce i se cuvine aceluia ?>. Răspunsul a fost: <Trebuie să-și piarză capul>. <Dar când va îndrăzni a nu cinsti pe Dumnezeu nu trebuie să-și piarză sufletul ? Fie creștin, fie musulman>. Ori, aceasta i-a zis Șeicull Sultanului: <De ce conducătorul nu se supune lui Allah/ Domnului Dumnezeu ?>.

Deci condamnarea a fost motivată politic, căci altfel nu putea fi justificată.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet